

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

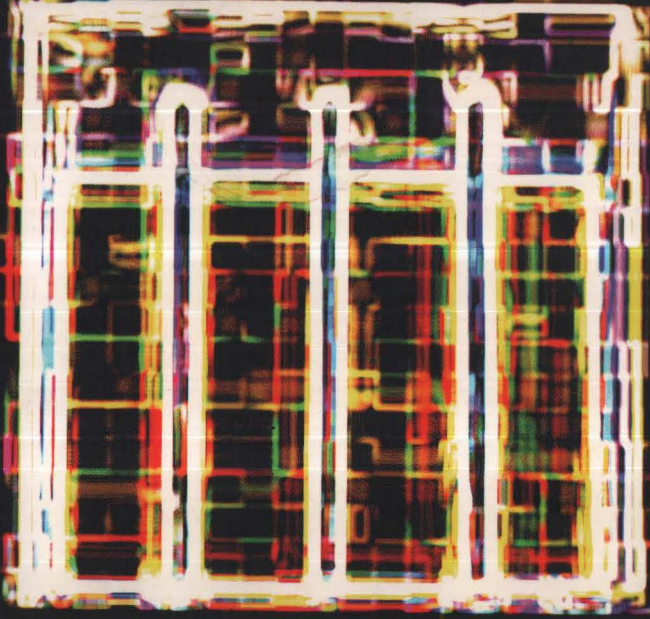
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Seslenen Yürektir

İsa Tekin

Pêrî Yayınları

İsa Tekin

Seslenen Yürektir

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantey.org>

Pêrî Yayınları

*SESLENEN
YÜREKTİR
İsa TEKİN*

Pêrî Yayınları

YAZAR:

İsa Tekin

Birinci Baskı:

İstanbul - Ağustos / 2005

Editör:

Ahmet ÖNAL

Kapak Tasarım:

Onur Öztürk

Baskı:

Kayhan Matbaası

Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi,

D. Blok, No: 155

Tel: 0.212.576 01 36

ISBN 975 - 9010 - 22 - ?

**Tüm Yayın hakları mahfuzdur. Tanıtım ve alıntılar
dışında yazar ve yayıncıdan izinsiz çoğaltılamaz.**

Pêrî Yayınları

Söğütlüçeşme Cad.

Pavlonya Sok.

Nuhoğlu Apt.No: 10/19

Kadıköy / İSTANBUL

Tel-Fax: 0 216. 347 26 44

e-Mail: perikitap@nefel.com

*SESLENEN
YÜREKTİR
İsa TEKİN*

Pêrî Yayınları

Bir dimen!

*Çoklarımız, çatık kaşlı yaşama öfkeli idik
Ama biz voltanızı gülücüüklerle süslerdik.*

*Kimisi kızardı bize; “bana gülüyorsun” diye.
Ama biz umudunuza gülerdik
kararmasın diye!*

İÇİNDEKİLER

- Önsöz.....	7
- Kendime öğüt	9
- Seslenen Yürektir	10
- Onurlu olmayı kim istemezki	11
- Göz yaşlarımı sana bıraktım.....	12
- Beni anlamadın	14
- Suçlu	15
- Hazar'da hazan	16
- Ne güzel şey	17
- Mecburum	18
- Adımız eşkıyaya çıktı	19
- Özgürlüğe kanat	21
- Ah Halepçe.....	22
- Hep yarım kaldı	25
- Yar yar	26
- Yaşamadım	27
- Umut	28
- Yaban Çiçeğim	29
- Sevdam dört dağ içinde.....	30
- Zindandayım	31
- Yedi küpeli gelin Dilan.....	32
- Kızıl karanfiller	33
- Neredesin anam	34
- Karacadağ'da kar	35
- İhanetin izleri	36
- Dört duvar	37
- Ak güvercin	38
- Duvar	40
- Can mı dayanır?.....	41
- Doğduğum yer	42

- Kanatsız kuş	43
- Zaman geçmek zorundadır	44
- Hesabım var	45
- İhanetler gördüm	46
- Çileli anam.....	48
- Asileşir Yüreğim.....	50
- Necmettin Büyükkaya'nın Anısına.....	51
- Belki.....	52
- Ben ve Dicle.....	53
- Bir dünya düşünüyorum	55
- Bu yürek umut kırdı.....	56
- Çünkü biz devrimciydik.....	58
- Vatanlı Anam	61
- Yeni gün	62
- Erbil de çığlık var	63
- Kawa'nın torunları	64
- Sarayımız	65
- Sensiz olmuyor be gülüm.....	66
- Umutlarımız sevdamızdır	68
- Uzun zaman oldu	70
- Vefam olsun	71
- Kurşun kalleştir	72
- Öyle bir haldeyim ki	73
- Kırmızı kahverengi dalgalar.....	74
- Yüreğim dört parça	76
- Sabır dağı var mı?	77
- Yalnızlık zor	78
- Seviyorum suçluyum	79

ÖNSÖZ

Acılarla alay etmek crdemli insan hallerindendir. Bu kolejlerde değil, zorlu hayat mektebinden öğrenilir. Medya diyarında zülmün, işkencenin hovluğu duyulmaktan ziyade yaşandı.

Sevginin harmanlanması; soğuk beton duvarların arasında, güneşsiz, renklere uzak, zindan mahzenlerinde tipki bir şarap gibi yıllandı. Ayaklar volta ve salakada nasıraldı. Özlemlerilmekilmek büyütüldü, her an kirletileceğinden korkularak, üstüne titreyerek titizlikle korunup, sonsuz ve saf duygusallıkla tertemiz tutuldu.

Umut; yalnız karanlık değil, kapkaranlık ve her şeyin yitirmek üzere olduğu anda bile karartılmadı, tazecik bir fidan gibi büyütüldü. '68 ve '78 kuşağı, bin yılların ilkelikleriyle can bedeli çarpıştı, boğuştu, okudu, araştırdı, el yordamıyla geleceği aradı.

Acemiydik, geçmişlerimizden kahramanlıklar duymuş yada görmüştük. Yer yer kahramanlık rollerini de üstlendik, ancak biz kahramanca direnmenin yanısıra geleceği bilinç ve bilgi ile kurmanın heveslileriydik. Zira bizlerin çoğu köyden gelmiş ve derin gerici geleneklerin etkileri altında idik. Aristokrat ve otantik tarih ve folklorik bilince sahip olanlarımız da vardı. Ama biz çoğunluk olarak pek de donanımlı değildik, irade ile direndik.

Direnirken aşklarımız, devrimimiz, dilimiz, gençliğimiz, arkadaşlığımız, umutlarımız ve bilcümle sevdalarımız kırıldı, parçalandı, yarım kaldı. İçimizde unufak olup buharlaşanlar oldu. Kimimiz yol arkadaşı oldu aşkın ve devrimin. Kimimiz taprağa düşerek ciddiyetimizi kanıtladı. Kimimiz de tüm kurulumalara rağmen yine de parçalanmış umut ve sevdalarımıza asıldık, bırakmadık. Herşeye rağmen, tarihin lehimize olduğunu söyledik. Bunda asla yanılmadığımızı düşündük. Doğru yolda idik!.

Zira biz değişimi kendimizden başlatarak değiştireceğimize inandık. Başarı ve yenilgilerimizin sebebini ararken kendimizi değiştirdik. Başarıda soğukkanlı olmaya çalıştık. Yenilgide

başarıyı aradık. Nedenlerini, acısını, kıvancını ve semeresini yaşamımızda kesiştirdik. Yaşama bağlandık ve onu asla ıskalamadık. Çok yönlü olmayı belledik, ağır aksak da olsa bizi tüm yaşamdan koparmaya çalışanlara inat, yaşam ağacına su ve hayat verme uğraşısını terk etmedik. Tıpkı bir çocuk kadar kuşku, korkak ve coşkulu idik. Aç, sefil ve tıfıllığımızı hiç hatırlamaksızın, kocaman sosyal kuruluşları aratmayacak derecede her düşene el uzatarak bunu insanlığa ettik değer olarak sunduk. Dört kıtada at oynatmış, tüm hûmanitesini yittirmiş tarihi celatlarımıza kafa tutan bir kuşağın nefesleri idik. Varlığımıza son verecek kadar "Tehlikeli!" bildikleri düşüncelerimizi özgürce ifade etmekten kendimizi alıkoymadık. Çünkü biz ülkemizin ve ulusumuzun sevdalıları, ilerici, devrimci ve emekten yana Ehmedê Xanî'nin izinde idik ve O'nu da geliştirmeyi, aşmayı düşündük. Eh, bizinkisi o zorlu günlerde bile mutevazice "1- 0 önde olma" yarışı idi. Fiziki olmazsa da manevi olarak başarılı idik. Bu haleti rubiyemizi "delilik" olarak tanımlayanlar da az değildi. Zira biz insanlıkla uyumlu olmayı öğrenirken, sürüye uyma psikolojisini de alt etmiştik.

Sonraki yıllarda, tarihte beynimize kazınıp sirayet eden pek çok tabuyu kırıp, o inançlarla emek sarf edenler fiziki güce dönüşen ordular yarattı. Viktor Hugo "Düşünceler; ordular kurar ya da dağıtır, zafere ve yenilgilere de götürebilir." der. Hava sahasını kontrol eden radarlar misali, tüm esirliğimize rağmen radarımızın kontrolünü neyara kaptırmadık. Ya sonra... Sonrasını görmek sizin bilimsel kuşkuculuğunuza ve yorumunuza kalmış!..

Yaşamın en zor anlarını dahil her türünü birlikte renklendirmiş ve gülücüklerle neşelendirmeyi bildiğimiz İsa arkadaşım, tüm içtenliğini safi duygularla yürekten seslenmiş ve hayat kesitlerimizi bizimle/ sizinle paylaşmaya çalışmış.

Yaşadıklarımız; Serçin, Aslı, Şeval, Bıra ve tüm Kürt çocuklarına armağan ve ders olsun.

Temmuz / 2005

Ahmet ONAL

KENDİME ÖĞÜT

Sen sen ol arkadaş
Yitirme güvenini
Asla eskisi gibi olamazsın
Bu kırılma noktasıdır

SESLENEN YÜREKTİR

İhanete
Kötülüğe
Zülme
Seslenen yürektir

Özleme
Yalnızlığa
Umutsuzluğa
Seslenen yürektir

Sevgiye
Sevdaya
Umuda
Seslenen yürektir

ONURLU ÖLMİYİ KİM İSTEMEZKİ

Eylül zindanlarından geçtik
Acılarla mayalandı yüreğimiz
Onurlu olmayı kim istemezki
Ölüm uzak değilki
Bu sevda varken
Bu kavga sürerken

GÖZYAŞLARIMI SANA BIRAKTIM

Sana veda edemedim.

Yağmur gözlüm,

Soğuk karanlık bir şubat gecesinde

Koptu kıyamet alıp beni götürdü

Dört yana savruldu bedenim.

Ellerim kelepçeli,gözlerim bağlı,

Sorgu odalarında körebe oynattılar

Sobelendik, fişlendik, horlandık

Sanki sele kapılmıştık

Fırtına dinmiyordu.

Eylül kabusuydu, tutunamadık hiçbir dala

Bedenimize dalgalar vuruyordu,

Savruluyordu bedenim.

Yüreğimiz yaralı, ellerimiz zincirli

Karanlık odalarında körebe oynattılar

Geceler bitmiyordu, odalar karanlık

Gençliğimi yaşamadan

Ölümü düşünüyordum

Ve geçmişimi çocukluğumu yaşıyordum

Kendimi avutarak

Ağlamak istiyordum

Ama gözyaşlarımı sana bırakmıştım,

Soğuk kış gecelerinde

Belki lazım olur diye

Güneşi, gökyüzünü, yıldızları

Ve dağlarımızı

Tek umudum dağlar

Umut dağlarda

Özgürlük Serçin'ninde

Kocaman umutlarımı kırdılar
Daracık hücremde
Tutsak düştüm
Kafesteyim
Varsa kafeste kuřun
Bırak gitsin
Tutsaklık zor gülüm
Sana bıraktığım gözyaşlarımı
Alıp beraber götür
Özgür dağlarımızı
Nergislere, kardelenlere, karanfillere
Su olsun, can olsun
Direncin Aslı olsun Gül olsun
Buraya düşmeyi ben istemedim
Veda edemedim
Etmekte istemem
Elimde olsa sana gözyaşlarımı değil
Yüreğimi bırakırdım
İçindeki umut ile beraber
Tüm kötölüklerden uzak
Hasrete inat
Örselenmesin sevdamız
Yüreğim sancıyor
Ağlamak istiyorum, göz yaşlarım yok
Çünkü sende kaldı göz yaşlarım
Senin haberin yok

BENİ ANLAMADIN

Durgun ve sessiz
Dijle beni anlamadı
Sen de anlamadın
Kederimi sırlarıma anlatayım
Ben suskun
Halkım suskun
Çünkü konuşmak suç
Hapsolmuşum kendime
Hayallerim çözülüyor
Umutlarım bir bilmece
Hep kendimi yargılıyorum

SUÇLU

Bir yer var mı?

Bir yol var mı?

Umutlarımın yarım kaldığı o yıllara,

Geçmişe gidebilir miyiz?

Yeniden yaşamak umutları

Seninle doyasıya sevgileri

HAZAR'DA HAZAN

Gönlümde hüzün
Hazarı dinle
Rüzgarı dinle
Nasırlı yüreğim
Çünkü o yok yanımda

Sana konuşuyorum
Kendime konuşuyorum
Dağılıyorum kahroluyorum
Canım yanıyor
Yüreğim daralıyor
Çünkü sen yoksun yanımda

NE GÜZEL ŞEY

Seninle yaşamak
Nazınla yaşamak
Özleminle yaşamak
Senden uzakta olsam da
Seninle yaşamak

MECBURUM

Ben sana mecburum
Güneş gibi su gibi
Ben sana mecburum
Toprak gibi
Ben sana mecburum
Verdiğimiz sözler için
Ben sana mecburum
Umudumuz için
Ben sana mecburum
Yavrularımız için

ADIMIZ EŞKİYAYA ÇIKTI

Ülkem taciz altında
Yurdum kan ağlıyor
Köşe başlarında miğferli askerler
Sokak başlarında askeri cemseler
Her tarafta barikatlar
Her köşede çevirmeler var
İnsan avına çıkmışlar
Okuyanı düşüneni soruyorlar
Soğuk bir kış günü
Karacadağ'da kar
Dijle bulanık akıyor
Yollar pusulu,
Gökyüzü kapkaranlık
İblisler telefon başında
İhanetçiler kol geziyor
Her tarafımızı sisler kaplamış
Radyolar idam fermanlarını
haber diye okuyor
Gazetelerde boy boy resimlerimiz
Adımız eşkiyaya çıkmış
Anam ağlıyor babam öfkeli
Her taraf buz tutmuş
Çember daralıyor
Yollar sisli ve pusulu
Bir hüznün var içimde
Arkadaşlarımı kaybetmişim
Kimi sorguda, işkencede
Kimi çekip gitmiş uzaklara

Köşe başlarında barikatlar
Çevirmelerin ardı arkası kesilmiyor
Ülkem toz duman içinde
Fermanımız yazılmış
Adımız eşkıyaya çıkmış

ÖZGÜRLÜĞE KANAT

Serçe kuşunu
Kafese koysanız da
Engelleyemezsiniz
Özgürlüğe kanat çırpıp
Kocaman yüreğiyle

AH HALEPÇE

Ah Dilan
Ah Zilan
Beynimden vurulmuşum
Halepçe'de
Yüreğim dört parça
Dilan sağda yatıyor
Zilan solda
Yer gök zehir kusuyor
Gökten alevler yağdırıyor Baas uçakları
Kuşlar uçmuyor
İnsanlar ölüyor
Bebeler katlediliyor
Ah Zilan
Ah Dilan
Halepçe yanıyor
Ey Amed
Kara Amed
Acıların yurdu
Surları kara Amed
Kara haber tez duyulur
Ah Zilan
Ah Dilan
Ciğerim yanıyor
Yüreğim kanıyor
Halepçe yanıyor
Zilan'lar, Dilan'lar yanıyor
İsimsiz bebeler ölüyor
Ah Zilan
Ah Dilan
Yine bize ferman

Yine bize katliam
Ve Dünya sağır
Biz sahipsiz
Tüm Cihan sessiz
Sen ağla kara Amed sen
Dilan
Zilan
Halepçe
Ağla ki...
Kara surların bu vahşete
Gözyaşı döksün
Döksün sel olsun
Hiç durmadan
Dijle'ye aksın
Ta Halepçe'ye varsın
Alsın götürsün
Tüm matemleri
Tüm acıları
Sulasın göz yaşlarımız
Ülkemin tüm topraklarını
Ah Zilan
Ah Dilan
Acıların yurdu
Direncin Abidesi
Gözü yaşlı kara Amed
Ağla Dilan için
Ağla Zilan için
Bugün bizlere ferman
Bizlere katliam
Kanımızla gübreledik

Tüm topraklarımızı
Demledik içimize tüm acıları
Yüreğim yanıyor
Ateş topu sanki her yer
Baasçılar gökyüzünden zehir kusuyor
Can pazarındayız
Ah Dilan
Ah Zilan
Dijle yaslı
Fırat hırçın
Ay karanlık
Dağlarda duman
Kızıla boyandı her yan
Ah Halepçe ah
Nagazaki Hiroşima sanki
Ağla Amed
Ağla Ülkem
Bugün bize ferman
Bugün bize katliam
Herkes suskun ve tepkisiz
Dünya sağır ve kör
Ağla Amed
Dilan
Zilan
Acımız sonsuz
Öfkemiz büyük
Ah Halepçe ah...

HEP

YARIM KALDI

Baharı yaşamadan
Kurudu yapraklarım
Aşkımızı yaşamadan
Ayrılık hastalığına
Yakalandı yüreğim.
Özlemlerim, mutluluklarım
Hep yarım

Sana uzattığım ellerim boş
İçimden geçen güzellikler
Gençliğim, çocukluğum
Gözlerimdeki pırıltılar
Yüzümdeki gülücükler
Tebessümler yarım

Hep yarım
Dostluklar arkadaşlıklar
Vefadan uzak
Gönülden ırak
Heyecan ve umutlarım
Sevdam ve sevdan
Hayallerim ve istemlerim
Hep yarım kaldı

Yar yar güzel yar
Kalbimdeki yar
Bu güzelliğin adına
Bu sevdan uğruna
Düşüp kalksam`da
Dertli olsam da
Kelepçe taksam da
Çile çeksem de
Ayrı kalsam da
Umudunla yaşamak en güzel şey
Umudum sen olunca yar
Yar yar güzel yar

1984

YAŞAMADIM

1984 Ağustos'un yarısı
Koca bir ömür geçti
Hiçbir mevsim yaşamadan
Bir yaz daha bitecek
Hasretine doyamadan
Güneşli günlerini yaşamadan
Ellerim şakağında
Demir parmaklıklar ardından
Güneşi seyrederek
Kararıyor gözlerim
Sanki bana yabancı
Göz bebeklerimdeki sızı
Kalbimdeki hasret ve özlem
Ne zaman bitecek dersin
Hayaliyle yaşıyorum
Kızgın güneşin
Sararan başağın..
Ağustos böceklerinin
Kulağında cıvıltısını duymadan
Göçüp gitti, bu mevsim
Daha kaç mevsim geçecek
Ben yaşamadan

15.8.1984

UMUT

Biraz karamsarlık
Bir de yalnızlık
Özlem ve umudumla
Derin düşüncelere dalıyorum
Nedeni bilinmeyen bir boşluktaım sanki
Doksan dokuz kapı ardından
Bir özlem bir de umut
Üç adımlık volta
İçten çekilen ah
O'da umut vermiyor
Tek tesellim
Üç beş satır, elem, keder
Sen orada yalnız
Ben burada hasret çekerken
Tutsak bülbül misali
Kafesime çekilmiş
Gelecek yarınlarda
Seni düşünüyorum
Özlemim ve umudumla baş başa

18.07.1984

Diyarbakır

YABAN ÇİÇEĞİ

Düşmüşüm gecenin duldasına
Şikayetim karanlığa
Çünkü ben sevdamı, umudumu
düşünüyorum
Yüreğimin derinliklerinde
Sevgiyi büyütüyorum
Bir karanfil fidesi
Bir gül goncası
Karacadağ'da bir yaban çiçeği
Olsun
Hiç solmasın!..

SEVDAM DÖRT DAĞ İÇİNDE

Zaman zaman içinde
Geçiyor devran içinde
Devran böyle gitmez
Sevdam dört dağ içinde

Sabır kahır içinde
Kahır bitecek mahpus içinde
Bu türkü daha çok söylenecek
Sevdam dört dağ içinde

1984

ZİNDANDAYIM

Gün doğmuyor burada
Yıldızlar bir bir düşmüş
Zifiri karanlık yerdeyim
Yenik düştük hücredeyim
Bedenim yorgun gözlerim yaşlı
Ben düştüm kimseler düşmesin
Seyran Bağlar'dayım
Kafesli hücrede beş noludayım
Ah anam!
Ben böyle değildim
Kanattılar yüreğimi
Ben bende değilim
Zindandayım
Elim kolum zincirli
Ah anam vurgun yedim
Kanlı kelepçe kolumda
Ben beş noludayım
Haber salın dört yana
Bu acıya kim dayana
Vurgun yedim be ana
Şimdi Seyran Bağlar'dayım
Kafesli hücredebeş noludayım
Gözümde kanlı yaşlar
Ciğerim beni haşlar
Yanıbaşımda yoldaşlar
Söyleyin dosta arkadaşla
Vurgun yedik be ana!

YEDİ KÜPELİ GELİN DİLAN

Kışı çıktık
Ektik baharda tohumu
Yazı gelecek
Sarı başaklar boy
Sürüler yavru verecek
Yedi küpeli gelin

Çalışacağız, çoğalacağız
Dağlardan inecek bizimkiler
Bereketli ovalara
Hasat zamanı yakın
Yedi küpeli gelin

Kabilemiz dört başta
Kimi dağda kimi yayla da
Kimi doğuda kimi batıda
Kuzey ve güney de olanlarda gelecek
Hepsi inecek obaya
Şenlik zamanı yakın
Davullar zurnalar çalacak
Halaylar zılgıtlar çekilecek
Düğünümüz yakın
Yedi küpeli gelin
Üzülme ağlama dinsin artık göz yaşın
Nişanımsın sözümsün
Sen doğuştan kaderimsin
Yedi küpeli gelin Dilan!

KIZIL KARANFİLLER

Zor yıllardan sonra
Bedenim yorgun
Yüzüm solgun
Göz bebeklerimdeki sızı
Bedenimdeki yorgunluk
Hayatın yükünü çekemiyor dizlerim
Zorlu sabahlarda uyanıyorum
Boş ve anlamsız geçen günler ardından
Yeşeren umutla
Sarı soluk yaprak gibi
Baharı düşleyerek umut tazeliyorum
Yeşerecek kızıl karanfiller
Ülkemin mor dağlarında
Gür ateşler yakacağız
Newroz bayramlarında
Deste deste toplayacağız
Kızıl karanfilleri
Hep beraber!

*21.07.1984
Diyarbakır*

NEREDESİN ANAM

Anam ah anam
Gecem karanlık
Bedenim sancıyor
Her yanıma ihanet sarmış
Neredesin ah anam!

Hastayım dardayım
İlacım yok takatsızım
Vurgun yedim, yüreğim yaralı
Dijle'den bir tas su ver
Neredesin ah anam

Geceler uzun
Kabuslar bitmiyor
Yüreğim yaralanıyor
Rüyalarım da yoksun
Neredesin ah anam!

Hücrem karanlık
Her yanıma yosun kokuyor
Bir tutam sevgini gönder
Karanfil koksun hücrem
Neredesin ah anam!

KARACADAĞ'DA KAR

Geceler soğuk
Dijle buz kesmiş
Karacadağ'da kar
Yüreğim daralıyor
Sen yoksun yar

İHANETİN İZLERİ

Bakma bana böyle
Ağaran saçlarıma
Alnımdaki kırışıklara
Gözümdeki halkalara
Dökülen dişlerime
Bunlar hayatımın biyografisidir

Acı çekmenin
Hasret çekmenin
İhanete uğramanın
Yalnız kalmanın
İzleridir bunlar

İşkencede zindanda
Tez yorulanların
Erken bırakıp kaçanların
Arkamdan vuranların
Yarasıdır bunlar!

1984

DÖRT DUVAR

Hayatımın baharı oldu son bahar
Ruhumda acı bir yaprak dökümü var
Bitti bahar, gitti gençliğim
Dört duvar arasında geçti en güzel yıllar
İçimde bir hüznün var
Kuru yaprak gibi uçup gitti
Ömrümden en güzel yıllar
Böyle hayat neye yarar
Ne yazı var ne de kışı
Mevsim yok burada
Her tarafım dört duvar

Eylül 1984

AK GÜVERCİN

Ne olur gel bana ak güvercin
Özgürlüğü düşünüyorum
Her yanı mavi gökyüzünden
Beyaz bulutlar getir bana
Ak güvercin
Koynumda saklarım seni
Özlemlerimle beslerim seni
Kanatların olmak isterim
Maviye uçmak için
Çok bekledim
Ak güvercin
Gece gündüz bekledim
Sıra dağlar ardımdan
Özgürlük getireceksin diye
Süslenmiş gelin gibi
Kanatlarını çırparak
Özlemle bana geleceksin diye
Zorlu günlerime
Uykusuz gecelerime
Yorgun bedenime
Bir avuç özgürlük getireceksin diye
Süslenmiş gelin gibi
Kanatlarını çırparak
Bana geleceksin diye
Çok bekledim gelmedin

Kim bilir hangi dalda
Hangi kayada, hangi kuytuda
Avcılar mı vurdu seni
Yoksa benim gibi
Tutsak mı oldun?
Ak güvercin!

03.10.1984

DUVAR

Her yanımduvar
dört duvar
Ne bitmez yıkılmaz ucubesin
soğuk duvar
Çin seti mi
Diyarbakır surları mı
Bizans kalesi misin
Aşılmaz oldun
Yıkılmaz oldun
Soğuk betonlu dört duvar
Öbür tarafında dünyalar
Mevsimler yıldızlar ay
güneş ve çiçekler
Sevdam ile sevdalım var
Güzel dünyalara engel
Güneşe, gökyüzüne,
sevgiye, düşmansın duvar
Ne bitmez yıkılmaz bir ucubesin
Umut ufkuma gölge
Sinemdeki hasrete engelsin
Soğuk ve beton duvar
Anneyi yavrusundan
Seveni sevdasından ayırdın
Ne bitmez yıkılmaz bir ucubesin
Soğuk betonlu dört duvar
Baktıkça her an karşımda duran
Bıktım usandım bu manzarandan
Ne bitmez yıkılmaz bir ucubesin
Dünyamı, gençliğimi
hapsettin soğuk duvar!

11.10.1984

CAN MI DAYANIR?

Deşme yaramı
Yine kanar
Açma ağzımı
Söylersem akan sular durur
Taşan bir bardak su gibi
Boğazıma kadardoldu taşıyor
Tehammülüm yok
Koca bir ömrümü gençliğimi
Aldın benden
Yoğrulduğum sabır bile
 artık usandı benden
Dizlerimde takat
gözlerimde ışık kalmadı
Can mı dayanır buna?!

Ağustos 1984

DOĞDUĞUM YER

Doğduğum yer
Gözlerimde tütüyor
Ah bir resmini çizebilsem
Karlı dağlarını, ovalarını
Çağlayan sularını
Çile çeken insanları
Gözlerimde tütüyorsun

Doğduğum yer
Anlatabilsem güzelliklerini
Şair gibi
 şiirlerle
Ozan gibi,
 Sazımın tellerinde
 türkülerini okusam
Sende yaşamak
Sende ölmek
En güzel mutluluk!

Doğduğum yer
Ahtım var, umudum var
Yeniden sana gelmek
Bensiz gecelerinde
Baş başa olmak
Karlı dağların ardından
Doğuşunu seyretmek güneşinin
Doğduğum yer!!!

*27.03.1985
Malatya*

KANATSIZ KUŞ

Topluyorum eşyalarımı
Sigaramı çakmağımı
Yastığımı battaniyemi kitaplarımı
Hoş çakal ranzam
Hoşça kalın komşularım
Yeni ranzama gidiyorum,

Hey gidi koca Dünya
"İnsanoğlu kanatsız kuş"
Dün gece nerede yatıyordum
Bu gece Mehmet'in yerinde
Amma da uzağa gitmişim
İnsanoğlu kanatsız kuş!

Ocak / 1986
Malatya

ZAMAN GEÇMEK ZORUNDA

Bilir misin sevdalım
Zamanın nasıl geçtiğini
Bir ben
Bir de hasret çeken yüreğim bilir
Dili olsa da konuşsa bu duvarlar
Kalem olsa da yazsa “demir kapı,
dört duvar”ı

Sonuna geldik
Üzülme sevdalım
Bunca elemi,
Bunca özlemi,
Bitirecek umudumuz
Şimdi sonun başlangıcındayız
Tıpkı kabuslarla
sona eren gece gibi
Şafak söktü sökecek
Hayatımızın boynuna takılan ilmik
Koptu kopacak
Kötüler inadına
Kavuşacağız sevdalım

4.2.1986

Gece 01.⁰⁰

Malatya

HESABIM VAR

Ey yalnızlık
 hesabım var
Oturup mahşere kadar
 bekleyeceğim
Vuracağım on ikiden
Yırtıp atacağım
Karanlık geceleri
Kahır beslemem yüreğimde
Gerekirse hançerlerim

Ey yalnızlık
 hesabım var
Oturup kederlenmeyeceğim
 sonsuzda dek
Çırpınışın beyhude
Söküp atacağım
Volkan gibi patlayacağım
Beynimde depremler olsa bile

Ey yalnızlık
 hesabım var
Üzülüp hüzenlenmeyeceğim
Vurdum sırtıma gidiyorum
Kalbim teklemesise eğer
Yolum uzun
Güzelliklere gidiyorum
Umuda
Oraya
Dostlara gidiyorum

İHANETLER GÖRDÜM

Gülün
Eğlenin
Kadeh tokuşturun
Ferman yazın
Umurumda değil
Korkmuyorum sizden
Ben yaşadığımı yaşadım.
Gördüm ihanetleri
Kanmaz artık sevgi dolu yüreğim
Sahte gülüşlerinize
Biz bir mirastan geliyoruz
Dijle suyu kadar berrak
Fırat gibi lezzetli
Mezopotamya'nın bereketi
Ve biz güneşin çocuklarıyız
Ekmeğimizi yiyip
Suyumuzu içtiniz
Bölüştük sevgimizi
Kalan son sigaramızı da
Artık bırakın ihanetleri
Ben çok ihanetler yaşadım
Kalbim kanıyor
Acılar yüreğimde baraj
Ateş topu özlemlerim.
Geçit vermiyor karanlık gece
Ben yaşadığımı yaşadım
Gördüm ihanetleri

Yüreğimin ta derinliklerinde gizli
Ben çektiğimi çektim
Yüzümde çizgileri
Varsın çatlasın
Kanasın
Aksın Dijle'ye
Yalnız bıraksın
Çünkü ben yaşadığımı yaşadım
Kadeh tokuşturunuz
Satınız
İhanet ediniz
Umurumda değil!
Çünkü ben sizleri bilirim
Yar kuzuları, sahtekarlar
Satılmışlar
Belki Oscar bile alırsınız!

ÇİLELİ ANAM

Üç yıl olmuş
Belki de daha fazla
Günler aynı
Tenim soluk boynum bükük
Utanırım sana bakmaya
Borcum var
Umuduma ve sana
Hasret kaldım

nasırlı ellerinden öpmeye

ÇİLELİ ANAM

Sen ki bana can
bana kan veren
yaşamı öğreten
Uykusuz gecelerinde
ninniler söyledin

Bir ömür taşıdın
yumuşacık kucağında

ÇİLELİ ANAM

Unutamadım hala kulağında
ninni seslerini

Özlerim her nefes alışta seni
Canım, kanım anam
Çile çeken yüzüne,
Nasırlı ellerine,
Sıcak umut dolu

kucağına hasretim

ÇİLELİ ANAM

Bu taş duvar böyle dururken
Şu demir parmaklı pencereler
Soğuk beton paslı zincirler
Nasıl unuturum sıcak kucağını

ÇİLELİ ANAM

Ne yirmi altısında ne yirmi yedisinde
Ne de yirmi sekizinde

gün göremedim ömrümde

Kapkaranlık günlerimde

bir kaşık sıcak çorbana

Zor geçen gecelerimde

hep senin hasretin ile yaşadım

ÇİLELİ ANAM

ASİLEŞİR YÜREĞİM

Özlemler ile boğuşurum
Depreşir yüreğim
Gök gürler
Şimşek çakar
Fırtınalar kopar
Ve dalga dalga özlemlerin
Çarpar yüreğime
Sendeler
Alır beni götürür
Zeytin gözlerinin derinliklerine
O an sen yoksun yanımda
Yüreğim kor
Ve bir volkan olur patlar
Karanlık gecelerde
Kabuslar ile uyanırım
Titrer vücudum
Çarpar yüreğim
Özlemler ile boğuşurum
Odam karanlık
Depremeler olur beynimde
Karanlık hücremi hatırlatır
Yine isyanlardayım .
Asileşir yüreğim
Çünkü sen yoksun
Bu özlem beni bitirir.
Bu hasret alır beni götürür
Bilemezsin
Uyku bana haram
Gözlerim kan çanağı
Sabaha çok var
Sen neredesin yar

NECMETTİN BÜYÜKKAYA'NIN ANISINA*

Çıplak bedenimiz
Islak betonda
Hep birlikte haykırıyoruz
Dürüstlük yürekte olur
Mücadele birlikte olur
Kalleşlik arkadan vurur
Yiğitler ölümsüz olur

*1984 Ocak ayı soğuk bir kış günüydü. Cezaevinde direniş devam ediyordu. Direnişi bizim koğuştan(24.Koğuş) Mehmet Şener ve Necmettin Büyükkaya yönetiyordu. Bunu bilen cezaevi idaresi iç güvenlik amiri koğuş mazgalını açarak Necmettin Büyükkaya'yı çağırdı ve şöyle dedi:

"Seni araştırdım; sen bu cezaevinin düzenini bozuyorsun. Sen Ortadoğu'nun en tehlikeli adanısın. Senin kalemını kırdık kendine dikkat et."

Zınar, işkencecinin sözünü kesti ve şöyle dedi; kanlı celladına,
"Senin gibilerin çocukları babalarının işkenceci olduğunu öğrendiğinde yaşamları boyunca vicdan azabı çekecekler. Ömür boyunca sizden ve sizin gibilerden nefret edecekler."

Zınar devam etti;

"Ama bizim çocuklarımız, yaşamları boyunca bizimle gurur duyacaklar. Tarihin çarkını geriye çeviremezsiniz, bu baskı ve işkenceleriniz bizi yıldıramaz. Tehditler bizi korkutamaz. Biz bu yola baş koymuşuz" dedi

Celladı mazgalı kapatarak kaçtı ve bu konuşmadan bir hafta sonra Zınar şehit edildi.

Evet dost Zınar, yalnız çocukların değil hepimiz seninle gurur duyuyoruz.

BELKİ

Bu yürek yenik düşer elbet bir gün
Bu sevda bitmez, dillerde dolaşır.
Bu umut benimle toprağa gelse bile
Yine yeşerecek

Mezopotamya topraklarında
Belki bir karanfil olur.

kırmızı bir gül
Dijle'den alır suyunu

Belki de Fırat'tan
Ama güneş daima doğudan doğacak

Topum, topacım, bisikletim yoktu.
Sobam elektriğimde yoktu
Gaz lambası ışığında, ders çalıştım.
Kitaplarım ödünç, tek defterim vardı.
Türkçe'm yoktu
Yamalı pantolonum,
Gizlavit altı delik siyah ayakkabım vardı
Kocik şendi.
Güzel balık tutardım Dijle de
Dijle ile aramda kuvvetli bir bağ vardı
Ne zaman kaç yaşında suyuna girdiğimi
bilmiyorum

Sanki Dijle de doğmuştum
Gece yatarken onun güzel sesi
Bana ninni gibi gelirdi
Yağmur yağınca Dijle çıldırırdı
Dalgaları çok ses çıkarırdı
Ve hep balıkları merak ederdim
Dijle'nin nereye kadar aktığını
Nereden doğduğunu, asiliğini
Dijle'nin yedi dağın ardından
Yedi ayrı mağaradan,
Suyunun nasıl bitmediğini
Her kış can, kurban alırdı Dijle
Öfkesini böyle kusardı
Ağıtlar yakılır, efsaneler anlatılırdı.
Dijle bulanık akardı.
Ve ben hep balıkları merak ederdim
Acaba hepsi öldü mü diye

07.02.2004

BİR DÜNYA DÜŞLÜYÖRÜM

Bir dünya düşlüyorum
İçinde ihanet olmasın
Sevgi kutsal olsun
Bir dünya düşlüyorum
İçinde silah olmasın
Dört bir yanında
Bin bir çiçek açsın
Bir dünya düşlüyorum
İçinde kavga , savaş olmasın
Barış kutsal olsun
Bir dünya düşlüyorum
Çocuklar yetim kalmasın
Analar ağlamasın
Sevgi tomurcuğu yeşeren ağaçlar olsun
Bir dünya düşlüyorum
Kötülüklere inat
Umutlar sonsuz olsun

BU YÜREK UMUT KIRDI

Bu yürek umut kırdı.
Şah damarından vuruldu.
Şahindi kayalıklarda
Özgürlüklere kanatlanırdı.
Kar kış demeden
Mor dağların serçininde
Kanat çırpardı.
Güneşin doğuşuna
Bu yürek
Umut kırdı...

Işıksız pusulasız
Çılgınsı bilinmez
karanlık dehlizlerde
Yürek pazarı ihanetlerde
Zulüm pazarı çekilmez
İliklerime kadar yaşadım
Bu yürek umut kırdı

Pınarlar akıyor
Göz bebeklerimden
Kirpiklerim ürkek
Nisan yağmuru yemiş
Islanan bedenim titrek
Bu yürek umut kırdı
Kör kuyusundayım karanlığın
Karanlık ihanet
Deşilsin karnı

Aksın ihanet irinleri
Yankılansın özgürlük türküleri
Çünkü...
Bu yürek umut kırdı.
Turnalar haber versin
Sürgüledim yüreğini yüreğime
Demledim hasretini gönlüme
Yorgun gözlerim
Kara gözlerini arıyor
Çünkü bu yürek umut kırdı

ÇÜNKÜ BİZ DEVİRİMCİYDİK

Yüreğimiz mangaldı
Kalplerimiz her an heyecanla çarpardı
Sert adamlardık anlayacağın
“Talebe” derlerdi
Haki parkalarla caka atar
Uzun botlar giyerdik
Kırmızı gömlekler beğenirdik birbirimize.
“Ne yapmalı”yı okurduk,
Che Guavara ya özenirdik
Okul ve kantinlerde
Derneklerde ahkam keserdik birbirimize
Gece kurar, gündüz yıkdık tüm resimleri
Çünkü biz devrimciydik

Felsefeyi, diyalektiği, toplumları
sıkça tartışırdık
Moskova’yı Pekin’i
İstanbul Ankara’dan daha iyi bilirdik
Birinci sigarasını derinden çeker
Eğitim çalışmalarında seminerlerde
nutuk atardık
Geceleri, sevgililerimizin
evlerinin duvarlarına
“Kahrolsun”lar yazar
Sabahları hava atardık
Çünkü biz devrimciydik

Köylüye özenir, işçiye proleter derdik
1 Mayıs’larda işçilerle yürürdük
Sloganlar atıp korsan mitingler yapardık

Bildiriler dağıtmak, duvarlara yazı yazmak
En büyük eylemlerimizdi
Okumak, araştırmak en büyük gayemizdi
Tartışmak eleştirmek,

yeni yarınlar kurmak

En büyük umudumuzdu
Çünkü biz devrimciydik

Spartaküsü Roma'yı
Paris Komünü'nü
Çin'i Vietnam'ı
Engels'i, Marks'ı Lenin'i
ezberlemiştik

Tespihlerimizi sert çeker
Yeri geldiğinde birbirimizi döverdik
Birleşmeyi hiç düşünmez
Birbirimizi "Anarşist", "goşist"
"Revizyonist", "Sosyal Şoven"

Milliyetçi gibi sıfatlarla ödüllendirirdik
Çünkü biz devrimciydik

Bakışlarımız sert olsa da
Birinci sigarası içsek de
Birbirimizi dövsek de
Sevmesini çok iyi bilirdik
Çünkü barış dolu, sevgi dolu
Güzel bir dünya düşlerdik
Her insanın özgür yaşadığı
Sevenlerin el ele dolaştığı
Sömürü ve baskının olmadığı

Yeşillikler ve bin bir çiçekli
Sevgi bahçeleri
hayal ederdik düşüncelerimizde
Çünkü biz devrimciydik

Ve bir Eylül sabahında uyandırdılar
cehennem zebanileri
Eylül gecelerinde arar olduk birbirimizi
Devrim beklerken devirdiler bizleri
Firarlar sorgular İşkenceler
Sorgusuz ve yargısız infazlar
Gece gündüz sürerdi
Başta arkadaşlarımız döküldü
Sorgu odalarında, sonra dişlerimiz
Bitlenmiştik, kestiler saçlarımızı
ve umutlarımızı
Çünkü biz devrimciydik

Dost düşman gördü
Biz mahpuslar yattık
Hasretimize hasret katar
Özlemleri şarap diye içerdik
Volta atar marş söyledik
Halay çeker kurtlarımızı dökerdik
Yüreklerimiz sevgi ve umut doluydu
Zindanlar can pazarıydı
Gençliğimiz hücrelerde kaldı
Sevdiklerimiz bizden ayrı
Umutlarımız vardı
Çünkü biz devrimciydik

02.02.2004

YATANSIZ ANAM

Ah anam

Dertli anam

Seni özledim

Beni bırakıp gittin

Toprak mı bitmişti?

Vatansız anam

YENİ GÜN

Hasret zor
Gece uzun
Yırtacak karanlıkları
Yeni gün doğanda

ERBİL 'DE ÇIĞLIK VAR

Erbil de çığlık var
Diyarbakir'de matem
Dijle yaslı akıyor
Yüreğim yanıyor, yüreğim kanıyor
Ferman yazmışlar
Kara yarasarlar
Yine Halepçe'ler
Yine katliamlar bombalar
Kan bezirganları doymuyor
Erbil'de yas var
Diyarbakir'de çığlık
Ciğerim yanıyor,
Yine bize bomba,
Yine bize ölüm
Erbil'de kan akıyor

Haykır Dijle
Haykır Fırat
Mezopotamya'da
Güneş batmış
Erbil'de bomba patlamış
Ağla Amed ağla
Çocukların yetim kalmış

4.2.2004

KAWA'NIN TORUNLARI

Bugün bayram
Bugün newroz
Eğlenin halay çekin
Güneşin çocukları
Kawa'nın ruhu sizinle
Ortadoğu Mezopotamya'da
Yaşıyor binlerce yıl

Yakın gür ateşleri dağlarıma
Müjdeler olsun halkıma
Bugün Newroz
Kutlu olsun
Ortadoğu Mezopotamya'da
Biz direniş ateşinden doğduk
Anka kuşu gibi
Zor da olsa
Kan da olsa
Katliamda olsa
Söndüremediler
Direnişimizin ateşini
Çünkü biz direnişin çocuklarıyız
Kawa'nın torunları
Bin selam özgürlük ateşine
Bin selam özgürlük için
Özgürlüğe gidenlere
Kawa'nın ruhuna
Bin selam

SARAYIMIZ

Sarayımız köşkümüz yoktu
Bir parça ekmeği sevgimize katık eder
Hasrete gönlümüzde yer vermezdik
Gölge olmazdı kirpiklerin gözlerine
Derinden
Yüreğimin derinliklerinden
Bir sevgi fidesi yeşermişt
Gözlerin güneşim
Bakışın ilacım
Şimdi sen yoksun
Sen yoksun yanımda
Özlem yüreğimi sarmış
Kuşatmış tüm benliğimi
Yüreğim yanıyor
daralıyor
Zira
Sen yoksun yanımda

SENSİZ OLMUYOR GÜLÜM

Sen yokken
hasretinden kanayan kalbimde
Acılarımı demledim
Özleminle kalbim nasırlaşırsa da
Sevgi dolu günlerimizdeki gibi
Hep seni bekledim
Of be of ...
Fırtınalar kopuyor yüreğimde
Canım acıyor
daralıyorum.
Yine sensiz gecelerde
derinden çekiyorum cigaramı.
Teselli buluyorum zehrinden,
O da son cigaram olmasa
Daha çok var sabaha
Of be of...
Of çekiyorum nafile,
Dinmiyor yüreğimdeki fırtına
Gecem karanlık
Gecem sessiz
Sensiz olmuyor be gülüm.
Duvarlar üstüme üstüme geliyor.
Düşüncelerim inadıma daralıyor.
Of be of...
Of çekiyorum derinden
Derinden vurulmuşum çok derinden

Yüreğimde sızı, canım acıyor
Bir tutam sevgi arıyorum
Bu karanlık gecemde
Sensiz geçen zamana ilaç
Biçare düşen canıma derman
Karanlık geceme şafak olsun.
Yeniden yeşersin gönlümde özlemin.
Hasret çeken yüreğimde kızıl bir gül açsın.

UMUTLARIMIZ SEVDAMIZDIR

Gece nöbetlerinde umudu biledik
Kaç kış geçti bilemiyorum
Bahar ve yazı yaşamadan
Umut nöbetleri tuttuk
Umutsuzluğun tam ortasında.
Ekmeğimiz, aşımız, suyumuz yoktu
Bölüşürdük bir zehirli sigarayı
Ve bin bir kahrı
Hayallerimizi de bırakmıştık
Umutlarımız kırık
Volta atmak bile yasak
Zeytin taneli tespih çekilmiyor
Çekilmiyor umut nöbetlerini tutmak,
Umuda varmak!
Umut dağlardadır.
Piran'dan, Zilan'dan
Dêrsim'den bu yana
Yan yana yatırdılar.
Sevda dolu yürekleri
Bin yıldır türküsü söylendi
Yas tutmadık
Yüreğimizde biledik umutlarımızı
Umutlarımız sevdamızdı
Sevda güzeldir
Sevda bir çift karagöz
Sevda, sevgi, güzellik

Bir avuç topraktaki filiz
O filiz gldr ınardır
Selvidir kendine aşık eden
Gel ki vurulma sevdalanma
Sevmeyen yürek neye yarar arkadaş
Türküsünü çok dinledik Mem  Zn'in
Acıyı oradan biliriz!

UZUN ZAMAN OLDU

Çirkinleşir karanlık gece
Serçe yüreğim sendeler
Acılar kovalar düşüncelerimi
Nöbet vakti gelmiş gibi sanki
Gözlerim kan çanağı
Uykuya direnmiş, yorgun ve bitkin
Kaç zaman oldu, kaç zaman?
Yüreğim hüznü doldu
Sayamadım düşüncelerimden geçenleri
Hep son duraktayım
Kolay olmayacak
Bunca karanlıktan
Bir düş ile arınmak
Uzun zaman oldu
Çok uzun zaman
Rüzgar da uyumuş
Haber alamıyorum senden yana
Ay karanlık
Yıldızlar eskisi gibi parlak değil
Karanlık ağır,
Karanlık çok ağır
Kurşun gibi
Deşmek istiyorum
Gecenin rahmini
Güneş doğsun
Zeytin gözlerini göreyim diye...

VEFAM OLSUN

İçimden ta derinliklerde
Bir şiir yazmak istiyorum
Sözlerim bıçak
Aç ve yoksul ülkeme umut
Bir şiir yazmak istdim
Mor dağlara türkü
Kartal pençesi kadar yırtıcı
Mavzer sesi kadar gür
Karanlığı aydınlatan
Güneş kadar parlak
Güneşin çocuklarına
umut
Ülkeme adıyorum
Vefam olsun!

KURŞUN KALLEŞTİR

*12 yaşındaki küçük Uğur
ve
babasına*

Kalleş kalleştir
Çocuk kadın dinlemez
Say say bitmez
Kahpedir
Yiğidi arkadan vurur
Yürek dinlemez
Ciğer parçalar
Ocak söndürü
Umut yıkar
Uğur'u vurur
Yaşına yaşamına bakmaz
Çünkü
Kurşun kalleştir.
Mertliği arkadan vurur
Faili belliye götürür...

ÖYLE BİR HALDEYİM Kİ

Susmak istiyorum bazen
Derinliklerde kaybolmak
Durgun su gibi berrak
Düşüncelerim dalga dalga yayılır
O an kalemim durur
Yüreğim kanar
Yine savaş ve gözyaşı
Sahte barış tamtamları
Suya yazı yazmaya benzer
Dijle yaslı Fırat hırçın akar.
Ülkem mutsuz insanlarım tedirgin
Ben durgun ben kederli
Yazmak haykırmak istiyorum
Neden...
Bu zulüm bu kahır neden
Güzellikleri, sevgiyi, umudu
Sonu ne olursa olsun
Yazmak istiyorum
İhaneti ve kahpelikleri
Anlatmak istiyorum

KIRMIZI KAHVERENGİ DALGALAR

Gök gürültüsü değil
Yağmur yoktu
Fırtına biçtik
Kırmızı kahverengi
Sel akıyor
Salımız yok
Dalgalara tutulmuşuz
Kayalara çarpıyoruz
Beynimde zelzele
Kayadan, kıyıya
Savruluyoruz bir bir
Vurgun yedim
Tutun ellerimden
Tutun arkadaşlarım
Rüya olmak
Gecenin kabusu mu yoksa
Derin karanlıklara
 çekiyorlar
Kelepçeli ellerimi
Hani yoldaştık.
Bir lokma ekmeği
Yarım cigarayı
Umudumuzu
Bölüşmüştük.

Hani nerede
Her sabah doğan güneş
Nerede dostlar
Hırçın dalgalar
Savuruyor bedenimi
Sele kapıldım dostlar
Kırmızı kahverengi
dalgalar
Ah dalgalar, dalgalar
Bu sevda daha beni çok yaralar.

YÜREĞİM DÖRT PARÇA

Yaralı yüreğim
Dört parça
Özlerimi uçurtma yaparım.
Kökü Piran'da
Amed de Mahabatta
Ülkemin kızıl topraklarında
Umutlarımı
Selam diye götürsün
Mavi gökyüzüne
Göz yaşlarım beyaz bulut olsun
Yavaş yavaş
Fırtınadan tutulmadan
Dağılmadan birleşerek
Nisan yağmuru olsun
Bereketli topraklarında
Yıkasın kızıl kanları
Gübrelesin özgürlüğü
Umut tomurcukları yeşersin
Karanfil olsun
Gül olsun
Papatya olsun
Mor menekşe olsun
Gabarda sipanda
Çetin kayalıklarda
Yırtıcı kartal olsun
Selam dursun
Dört yana

SABIR DAĞI VAR MI?

Bazen sonbahar olurum.
Hüzün çöker yüreğime
Hazanda boğulurum.
Bir bir dökülür yüreğimden,
Hüzünler.
İçerlenir, kederlenirim
Çocuksu düşlerim olur
Onlarla avunurum
Güz güllerine benzer düşlerim
Bazen kara kışı yaşarım
Her tarafım fırtına
Bedenim buz tutmuş.
Geceler ayaz, yıldızsız
ve sensiz
Fırtınalar dinmiyor yüreğimde
Bir korku sarar bedenimi
üşürüm
Yalnızlığıma baktıkça
Daha çok üşürüm
Sabır kâr etmiyor
Sabır dağı
Ve ya sabır ülkesi
var mı acaba?

Özlemler bırakmıyor yüreğimi
Yalnızlık zor
Kanatsız kuşa döndüm
Düşündükçe çırpınıyorum
Hasretin avcı kurşunu
Gel yar
Yaralıyım
Yüreğim kanıyor
Kahpe faklarına düştüm.
Her yanımla ihanet
Yüreğim yanıyor
Deprem oluyor beynimde
Özlemin zor
Hasretin kor
Gel yar yaralıyım
Çünkü ben yüreğimden
Vurulmuşum
Güzel gözlerine
V u r u l m u ş u m
Yaralıyım yar

SEVİYORUM SUÇLUYUM

Yar anla beni yar
Dur gözlerime bak
Evet ben suçluyum
Hemde çok.
Sevgi Tanrıçalarına
Şikayet et beni
Yargılat
giyotine vurdur beni
Evet suçluyum.
Çünkü seviyorum seni
seni özlüyorum
Bunun suç olduğunu biliyorum
Bir telal gibi bağırarak
söylüyorum
Evet ben suçluyum
Seni seviyorum
Astırın beni

SESLENEN YÜREKTİR

İhanete
Kötülüğe
Zulme
Seslenen yürektir

Özleme
Yalnızlığa
Umutsuzluğa
Seslenen yürektir

Sevgiye
Sevdaya
Umuda
Seslenen yürektir

ISBN 975-9010-22-5

